

Sag T-252/03 R

Fédération nationale de l'industrie et des commerces
en gros des viandes (FNICGV)

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Særlige rettergangsformer — konkurrence — betaling af bøde — bankgaranti —
formaliteten — uopsættelighed — foreligger ikke«

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 21. januar 2004 II - 318

Sammendrag af kendelse

1. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelse — foreløbige forholdsregler — betingelser — »fumus boni juris« — uopsættelighed — kumulativ karakter — afvejning af samtlige interesser i sagen*
(Art. 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)

2. *Særlige rettergangsformer — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — hovedsagens antagelse til realitetsbehandling — uden betydning — grænser*
(Art. 242 EF og 243 EF; *Rettens procesreglement, art. 104, stk. 1*)
3. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — betingelser — hovedsagens antagelse til realitetsbehandling — Rettens kompetence i en sag om foreløbige forholdsregler — indførelse af et selvstændigt retsmiddel ved artikel 229 EF — ikke omfattet*
(Art. 229 EF og 242 EF; *Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2*)
4. *Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — udsættelse af gennemførelsen af forpligtelsen til at stille bankgaranti som betingelse for, at en bøde ikke straks inddrives — betingelser — særlige omstændigheder*
(Art. 242 EF)

1. Artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement bestemmer, at en begæring om foreløbige forholdsregler skal angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, samt de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af dem ikke er opfyldt. Fællesskabets retsinstanser kan endvidere i sager om foreløbige forholdsregler i givet fald foretage en interesseafvejning.

sag om foreløbige forholdsregler, da afgørelsen i hovedsagen herved kan foregribes. Når det imidlertid gøres gældende, at begæringen om foreløbige forholdsregler udspringer af en hovedsag, som åbenbart må afvises, kan det være nødvendigt, at der fremlægges omstændigheder, som godtgør, at hovedsagen ud fra en umiddelbar betragtning alligevel kan antages til realitetsbehandling.

(jf. præmis 19)

(jf. præmis 14)

2. Spørgsmålet, om hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, bør som hovedregel ikke behandles under en
3. Spørgsmålet om, hvorvidt artikel 229 EF indfører et selvstændigt retsmiddel eller alene angår udstrækningen af domstolsprøvelsen i forbindelse med et søgsmål, såsom et annullationssøgsmål

efter artikel 230 EF, er et principielt spørgsmål, som det ikke tilkommer Retten at træffe afgørelse om i en sag om foreløbige forholdsregler.

garanti i sager om foreløbige forholdsregler, hvilket er i overensstemmelse med Kommissionens velbegrundede, generelle praksis.

(jf. præmis 25 og 26)

4. En anmodning om udsættelse af forpligtelsen til at stille en bankgaranti som betingelse for, at en bøde ikke straks bliver inddrevet, kan kun imødekommes, såfremt der foreligger ganske særlige omstændigheder. Således bestemmer Domstolens og Rettens procesreglementer udtrykkeligt, at der kan stilles krav om oprettelse af en bank-

Sådanne ganske særlige omstændigheder kan i princippet anses for godtgjort, når den part, der anmoder om fritagelse for at oprette den krævede bankgaranti, beviser, at det er ham objektivt umuligt at oprette denne garanti, eller at dens oprettelse ville true hans eksistens.

(jf. præmis 30 og 31)